ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 12ης Μαρτίου 1987 *

Στην υπόθεση 215/85,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundesverwaltungsgericht προς το Δικαστήριο, βάσει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordung (ομοσπονδιακός οργανισμός παρεμβάσεως στις γεωργικές αγορές)

και

Raiffeisen Hauptgenossenschaft eG,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού 1570/77 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1977, περί των προσαυξήσεων και μειώσεων που εφαρμόζονται κατά την παρέμβαση στον τομέα των σιτηρών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/018, σ. 206),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Y. Galmot, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και J. C. Moitinho de Almeida, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. F. Mancini
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν:

— από τη συνεταιριστική εταιρία Raiffeisen Hauptgenossenschaft eG, προσφεύγουσα στην κύρια δίκη, εκπροσωπούμενη από τον Festge, δικηγόρο Αμβούργου,

— από το Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordung, (ομοσπονδιακό οργανισμό παρεμβάσεως στις γεωργικές αγορές), καθού στην κύρια δίκη, εκπροσωπούμενο από τον Stockburger, δικηγόρο Φραγκφούρτης επί του Μάιν, κατά τη γραπτή διαδικασία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

— από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Dierk Booss, νομικό σύμβουλο,

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 24ης Σεπτεμβρίου 1986,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Δεκεμβρίου 1986,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με Διάταξη της 9ης Μαΐου 1985, που περιήλθε στο Δικαστήριο στι 17 Ιουλίου του ίδιου έτους, το Bundesverwaltungsgericht υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, τέσσερα προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία και το κύρος του άρθρου 6, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού 1570/77 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1977, περί των προσαυξήσεων και μειώσεων που εφαρμόζονται κατά την παρέμβαση στον τομέα των σιτηρών (ΕΕ είδ. έκδ. 03/018, σ. 206).

2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ μιας συνεταιριστικής εταιρίας, της Raiffeisen Hauptgenossenschaft eG (εφεξής: η Raiffeisen), προσφεύγουσα στην κύρια δίκη, και του Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordung (ομοσπονδιακού οργανισμού παρεμβάσεως στις γεωργικές αγορές, εφεξής: BALM).

3 Η Ραιφφεισεν προσέβαλε ενώπιον του Verwaltungsgericht τις αποφάσεις του BALM, με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αιτήσεις της χορηγήσεως ειδικής προσαυξήσεως για συνολική ποσότητα 29 706 τόνων αρτοποιήσιμης σίκαλης, συγκομιδής, 1978, την οποία ανέλαβε το BALM μεταξύ Αυγούστου 1978 και Ιανουαρίου 1979. Οι αιτήσεις αυτές απορρίφθηκαν με την αιτιολογία ότι η σίκαλη δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις ποιότητας που καθορίζει το άρθρο 6, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού 1570/77, σύμφωνα με το οποίο οι οργανισμοί παρεμβάσεως μπορούν, κατά την παρέμβαση, να εφαρμόζουν ειδική προσαύξηση για τη σίκαλη, όταν η ιδιαίτερα καλή ποιότητα την καθιστά αρτοποιήσιμη, εφόσον « οι μονάδες του αμυλογράμματος στην ολική άλεση συμπεριλαμβανομένου και του φύτρου και με θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως του αμύλου τουλάχιστον 63 βαθμών Κελσίου δεν ευρίσκονται κάτω των 200 μονάδων ».

4 Κατά το BALM, δεν αρκεί για να χορηγηθεί η ειδική προσαύξηση το ότι, με θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως του αμύλου 63 βαθμών Κελσίου, το ελάχιστο όριο των 200 μονάδων του αμυλογράμματος στην ολική άλεση, συμπεριλαμβανομένου και του φύτρου, επιτυγχάνεται επί καθοδικής καμπύλης αμυλογράμματος.

5 Το Verwaltungsgericht έκανε δεκτή την άποψη του BALM και κήρυξε την προσφυγή αβάσιμη. Αντιθέτως, το Verwaltungsgerichtshof έκρινε κατ' έφεση ότι η προσαύξηση έπρεπε να χορηγηθεί, θεωρώντας ότι δεν έχει σημασία το αν η προβλεπόμενη συντεταγμένη επιτυγχάνεται σε ανοδική ή καθοδική φάση του ιξώδους της ζύμης του αμύλου.

6 Το BALM άσκησε κατ' αυτής της αποφάσεως αναίρεση ενώπιον του Bundesverwaltungsgericht, το οποίο ανέβαλε την έκδοση αποφάσεως και υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα ερωτήματα:

« 1) Πώς πρέπει να ερμηνευτεί ο όρος " θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως " που περιέχεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1570/77 της Επιτροπής, της 11ης Απριλίου 1977, περί των προσαυξήσεων και μειώσεων που εφαρμόζονται κατά την παρέμβαση στον τομέα των σιτηρών, όπως αρχικώς ίσχυε, δηλαδή πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 1, ψηφίο 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2160/84 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1984, δηλαδή ή

α) ότι είναι " θερμοκρασίες ζελατινοποιήσεως " όλες οι θερμοκρασίες που αναπτύσσονται κατά τη διαδικασία της ζελατινοποίησης

β) ή ότι " θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως " είναι μόνο εκείνη που επιτυγχάνεται στη μέγιστη τιμή ιξώδους;

2) Σε περίπτωση που στο εναλλακτικό ερώτημα 1α) δοθεί καταφατική απάντηση:

Πώς πρέπει να ερμηνευτεί στο σύνολό της η ρύθμιση του άρθρου 6, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, του προαναφερθέντος κανονισμού, δηλαδή ή

α) ότι η συντεταγμένη θερμοκρασίας ζελατινοποιήσεως τουλάχιστον 63 βαθμών Κελσίου και τιμής αμυλογράμματος όχι κατώτερης των 200 μονάδων πρέπει να επιτευχθεί όταν η καμπύλη αμυλογράμματος εξακολουθεί να έχει ανοδική φορά

β) ή ότι αρκεί, σε θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως τουλάχιστον 63 βαθμών Κελσίου, η κατά την εκ νέου καθοδική της φορά καμπύλη αμυλογράμματος να μη βρίσκεται κάτω των 200 μονάδων;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο εναλλακτικό ερώτημα 1β) ή στο εναλλακτικό ερώτημα 2α):

Υπάρχει στο κοινοτικό δίκαιο γενική αρχή της ισότητας, αντίστοιχη με το άρθρο 3, παράγραφος 1, του Θεμελιώδους Νόμου της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που να υποχρεώνει το Συμβούλιο και την Επιτροπή, ως κοινοτικούς νομοθέτες, κατά τη ρύθμιση πραγματικών καταστάσεων, να αντιμετωπίζουν κατά τον ίδιο τρόπο όμοιες (ισοδύναμες) πραγματικές καταστάσεις και, συνεπώς, να προβλέπουν τις ίδιες έννομες συνέπειες γι' αυτές;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα:

Είναι παράνομη η ρύθμιση του άρθρου 6, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, του προαναφερθέντος κανονισμού λόγω παραβιάσεως της επιταγής ισότητας μεταχειρίσεως, διότι — όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα:

α) η αναφερόμενη στην εν λόγω διάταξη αρτοποιήσιμη σίκαλη, της οποίας οι μονάδες αμυλογράμματος στην ολική άλεση συμπεριλαμβανομένου και του φύτρου και σε θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως τουλάχιστον 63 βαθμών Κελσίου σε ανοδική καμπύλη αμυλογράμματος δεν βρίσκονται κάτω από 200 μονάδες, καθώς και

β) η υπό κρίση στην παρούσα υπόθεση αρτοποιήσιμη σίκαλη, της οποίας οι μονάδες αμυλογράμματος στην ολική άλεση, συμπεριλαμβανομένου και του φύτρου, σε ορισμένες περιπτώσεις,

— σε θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως 61 βαθμών Κελσίου σε ανοδική καμπύλη αμυλογράμματος φθάνει τις 610 ή 470 μονάδες και στη συνέχεια

— σε θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως 63 βαθμών Κελσίου σε καθοδική καμπύλη αμυλογράμματος, φθάνει τις 560 και 390 μονάδες,

είναι της ίδιας ποιότητας και επομένως πρέπει να χορηγηθεί η ίδια προσαύξηση λόγω ποιότητας; »

7 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς η εν λόγω κοινοτική κανονιστική ρύθμιση και οι παρατηρήσεις που κατέθεσαν οι διάδικοι στην κύρια δίκη και η Επιτροπή. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο εφόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

Επί του πρώτου ερωτήματος

8 Με το πρώτο ερώτημα το εθνικό δικαστήριο ζητεί κατ' ουσία να πληροφορηθεί σε ποια θερμοκρασία αναφέρεται ο όρος « θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως » που περιέχεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού 1570/77.

9 Η Ραιφφεισεν προβάλλει ότι από την ανάλυση της διαδικασίας μετρήσεως και καταγραφής του ιξώδους της ζύμης σίκαλης με τον αμυλογράφο του τύπου Brabender συνάγεται ότι ο όρος « θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως » περιλαμβάνει τη συνολική εξέλιξη των θερμοκρασιών που διαπιστώνονται κατά τη διάρκεια της μετρήσεως, μεταξύ 25 και 90 βαθμών Κελσίου ή, τουλάχιστον, μεταξύ 48 και 75 βαθμών Κελσίου, διότι κατά το τελευταίο αυτό ακριβώς μεσοδιάστημα σημειώνεται η πιο έντονη αύξηση και μείωση της ζελατινοποίησης. Επομένως, αρκεί το ότι η καμπύλη αμυλογράμματος στη θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως κάτω των 63 βαθμών Κελσίου δεν βρίσκεται κάτω από 200 μονάδες κατά την καθοδική της φάση.

10 Αντιθέτως, το BALM και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι η έννοια « θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως » αναφέρεται αποκλειστικά στη θερμοκρασία που επιτυγχάνεται, όταν το ιξώδες παρουσιάζει τη μεγαλύτερη τιμή.

11 Πρέπει να τονιστεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 2727/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/013, σ. 158), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1143/76 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1976 (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/015, σ. 95), ορίζει ιδίως ότι εάν η ποιότητα του σιτηρού διαφέρει του τύπου ποιότητας για τον οποίο έχει καθοριστεί η τιμή παρεμβάσεως, τότε η τιμή προσαρμόζεται εφαρμόζοντας προσαυξήσεις ή μειώσεις. Επιπλέον, το προαναφερθέν άρθρο προβλέπει ότι είναι δυνατό κατά τον καθορισμό της τιμής παρεμβάσεως να εφαρμοστεί ειδική προσαύξηση για την αρτοποιήσιμη σίκαλη που παρουσιάζει ορισμένα ποιοτικά χαρακτηριστικά.

12 Όσον αφορά αυτή την ειδική προσαύξηση, το άρθρο 6, παράγραφος 1, του προαναφερθέντος κανονισμού 1570/77 διευκρινίζει τα απαιτούμενα ποιοτικά χαρακτηριστικά υπό την έννοια ότι πρέπει να πρόκειται για σίκαλη, η ιδιαίτερα καλή ποιότητα της οποίας, όπως καθορίζεται λεπτομερώς, καθιστά δυνατή τη χρησιμοποίησή της για την αρτοποίηση.

13 Κατά συνέπεια, καταφαίνεται ότι ο σκοπός και η έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1570/77 έγκειται στο να διασφαλιστεί ότι μόνο η σίκαλη, η ποιότητα

της οποίας δεν είναι απλώς ανώτερη από τη συνήθη ποιότητα, για την οποία καθορίζεται η τιμή παρεμβάσεως, αλλά είναι ιδιαίτερα υψηλή, μπορεί να δικαιολογήσει ειδική προσαύξηση.

14 Η απαίτηση ποιότητας, που καθορίζεται κατ' αυτό τον τρόπο, επιρρωνύεται εξάλλου από μια σύγκριση με το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1629/77 που αφορά τον αρτοποιήσιμο μαλακό σίτο, ο οποίος αρκεί να είναι « υγιής, ανόθευτος και σύμφωνος προς τα συναλλακτικά ήθη » για να γίνει δεκτός σ' αυτή την ειδική παρέμβαση.

15 Η ερμηνεία όμως της εν λόγω διατάξεως από τη Raiffeisen δεν λαμβάνει υπόψη τους προαναφερθέντες ποιοτικούς στόχους. Πράγματι, από τις πληροφορίες που έδωσαν οι πραγματογνώμονες κατά τη συζήτηση συνάγεται ότι, γενικώς, εκτός από εξαιρετικά ιδιαίτερες περιπτώσεις, τα προϊόντα που έχουν υψηλές μονάδες αμυλογράμματος αλλά θερμοκρασίες ζελατινοποιήσεως κατώτερες των 63 βαθμών Κελσίου στο ανώτερο σημείο του αμυλογράμματος παρουσιάζουν αισθητή αποκόλληση της κρούστας, μια τάση συγκρατήσεως ύδατος κάτω από την κρούστα, καθώς και πολύ ασθενή ή ακόμη και ανύπαρκτη ελαστικότητα της ψύχας.

16 Από τα στοιχεία που προσκομίστηκαν στο Δικαστήριο συνάγεται ότι μόνο η διαδικασία που είναι γνωστή ως « μέθοδος Brabender » και κατά την οποία το μέγιστο του ιξώδους πρέπει να επιτυγχάνεται σε θερμοκρασία όχι κατώτερη των 63 βαθμών Κελσίου συμβιβάζεται με τους στόχους που επιδιώκει η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.

17 Η μέθοδος αυτή αντιστοιχεί, εξάλλου, με τη μέθοδο που δέχθηκε η διεθνής ένωση χημείας σιτηρών στις 10 Μαρτίου 1976, μερικούς μήνες πριν από τη θέσπιση του κανονισμού 1833/76 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 1976 (ABl. L 203, σ. 28), με τον οποίο, σύμφωνα με την πρώτη αιτιολογική σκέψη, αναγνωρίζεται ότι « δεδομένου ότι τα ποιοτικά κριτήρια που απαιτούνται για τη χορήγηση αυτής της ειδικής προσαυξήσεως δεν ανταποκρίνονται πλέον στην παρούσα εμπορική πρακτική », έπρεπε να τροποποιηθεί η ισχύουσα ρύθμιση προκειμένου να προσαρμοστεί στις συνήθειες της αγοράς. Προς το σκοπό αυτό, η Επιτροπή υιοθέτησε τη μέθοδο που περιελήφθη στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1570/77.

18 Καταφαίνεται έτσι ότι η εισαγωγή του στοιχείου της θερμοκρασίας με τον προαναφερθέντα κανονισμό 1833/76 δεν θα είχε νόημα αν η θερμοκρασία δεν βρισκόταν σε ορισμένη σχέση με το μέγιστο του ιξώδους. Μέθοδος που δεν λαμβάνει υπόψη αυτή τη σχέση είναι άγνωστη στην επιστήμη και δεν θα πρόσθετε τίποτα στην προαναφερθείσα κατάσταση προκειμένου να διασφαλιστεί η υλοποίηση των στόχων που επιδιώκονται με τη νέα κανονιστική ρύθμιση.

19 Ακόμη και αν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι το κείμενο του άρθρου 6 του κανονισμού 1570/77 στερείται σαφηνείας, ο συνετός επιχειρηματίας δεν μπορεί να αγνοήσει τις σκέψεις που αναφέρθηκαν μόλις προηγουμένως και οφείλει να ερμηνεύσει την εν λόγω διάταξη υπό την έννοια ότι αναφέρεται στη μέθοδο Brabender.

20 Υπ' αυτές τις συνθήκες, στο πρώτο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι η έννοια « θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως » που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού 1570/77 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1977, πρέπει να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι αναφέρεται σε θερμοκρασία τουλάχιστον 63 βαθμών Κελσίου, που επιτυγχάνεται όταν το ιξώδες της ζύμης παρουσιάζει τη μεγαλύτερη τιμή.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

21 Ενόψει της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα το δεύτερο ερώτημα κατέστη άνευ αντικειμένου.

Επί του τρίτου και του τέταρτου ερωτήματος

22 Τα εν λόγω ερωτήματα αφορούν ενδεχόμενη παραβίαση της αρχής της ισότητας μεταχειρίσεως από την εν λόγω κοινοτική κανονιστική ρύθμιση.

23 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η γενική αρχή της ισότητας περιλαμβάνεται στις θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου και ότι κατά την αρχή αυτή παρόμοιες καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο, εκτός αν δικαιολογείται αντικειμενικώς διαφοροποίηση.

24 Η Raiffeisen προβάλλει ότι, βάσει της γνωματεύσεως του εργαστηρίου Aberham το αποτέλεσμα των αναλύσεων και των πειραμάτων ψήσεως που διενεργήθηκαν καταδεικνύει ότι η σίκαλη, το αμυλόγραμμα της οποίας παρουσιάζει τιμές 470 έως 610 μονάδες σε 61 βαθμούς Κελσίου, πρέπει να θεωρηθεί ότι είναι ισοδύναμη με σίκαλη, οι μονάδες αμυλογράμματος της οποίας σε θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως τουλάχιστον 63 βαθμών Κελσίου δεν είναι κατώτερες από 200 στην ανοδική πορεία της καμπύλης. Υπ' αυτή την έννοια η Raiffeisen παραθέτει επίσης το άρθρο των καθηγητών A. Bolling και D. Weipert, που επισυνάπτεται ως παράρτημα 3 στην παραπεμπτική Διάταξη.

25 Αντιθέτως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι μόνο ο έλεγχος κατά τη μέθοδο Brabender, κατά την οποία ο μέγιστος βαθμός του ιξώδους επιτυγχάνεται σε θερμοκρασία 63 βαθμών Κελσίου επιτρέπει να διαπιστωθεί η ιδιαίτερα καλή ποιότητα που αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1570/77. Επομένως, με διαφορετική πορεία της καμπύλης του αμυλογράμματος η ποιότητα της σίκαλης μπορεί να είναι καλή, αλλά δεν θα ανταποκρινόταν πλέον στην ιδιαίτερα καλή, ενιαία ποιότητα που επιδιώκει ο κοινοτικός νομοθέτης.

26 Πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως προαναφέρθηκε, η μέθοδος Brabender έχει αναγνωριστεί διεθνώς. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή δεν υπερέβη τα όρια εκτιμήσεως που διαθέτει εν προκειμένω, θεωρώντας ότι η σίκαλη, της οποίας το ιξώδες επιτυγχάνει τη μεγαλύτερη τιμή πριν από τη θερμοκρασία των 63 βαθμών Κελσίου, δεν είναι ισοδύναμης ποιότητας με τη σίκαλη που αναταποκρίνεται στο κριτήριο που θέσπισε η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση.

27 Επομένως, στο τρίτο και το τέταρτο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού 1570/77 της Επιτροπής προβλέποντας τη δυνατότητα χορηγήσεως ειδικής προσαυξήσεως μόνο στους παραγωγούς σίκαλης, η ποιότητα της οποίας ανταποκρίνεται στα κριτήρια ποιότητας που καθορίζει, δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας.

Επί των δικαστικών εξόδων

28 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, η οποία κατέθεσε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης το χαρακτήρα παρεμπίπτοντος, που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υποβλήθηκαν από το Bundesverwaltungsgericht, με Διάταξη της 9ης Μαΐου 1985, αποφαίνεται:

1) Ο όρος « θερμοκρασία ζελατινοποιήσεως » που περιέχεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού 1570/77 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 1977, έχει την έννοια ότι αναφέρεται σε θερμοκρασία τουλάχιστον 63 βαθμών Κελσίου, που επιτυγχάνεται όταν το ιξώδες της ζύμης παρουσιάζει τη μεγαλύτερη τιμή.

2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, πέμπτη περίπτωση, του κανονισμού 1570/77 της Επιτροπής, προβλέποντας δυνατότητα χορηγήσεως ειδικής προσαυξήσεως μόνο στους παραγωγούς σίκαλης η ποιότητα της οποίας ανταποκρίνεται στα κριτήρια ποιότητας που καθορίζει, δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας.

Galmot Everling Moitinho de Almeida

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Μαρτίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

Y. Galmot